
ТІНА

П'ятнадцять років тому, 18 листопада 1983 року, у відчинених дверях невдало захопленого й поверненого до тбіліського аеродрому літака з «лимонкою» в руці стояла молода жінка, обличчя якої в очікуванні страшного кінця мокло під краплями дощу.

Тіна стояла з гранатою в руці на порозі літака саме тому, що все мало ось-ось скінчитися і сталося б те, що вона й так давно планувала. В очікуванні вироку муки людей сягнули того, що кожен мріяв про близьке завершення — і ті, хто стежив за подіями ззовні, й ті, хто знаходився у літаку. Всередині оточеного літака серед пасажирів та членів екіпажу були й убиті, і тіла декого з них досі валялись у проході. Були також і поранені, й тишу в літаку порушували їхні

стогони, а хтось із них ще й умовляв пошепки
Тіну не підривати гранату. Дівчина спершу не
відповідала, та згодом, врешті, мовила, скорі-
ше звертаючись до себе, із дивним жалем у го-
лосі:

— Заспокойтесь, жіночко, вона несправжня.

Та жіночка разом із рештою пасажирів після
відповіді Тіни лишилися зі здивованими облич-
чям, а дівчина з-поміж усіх тих облич шукала
найдорожче для себе. І знайшла, але в очі Геги
зазирнула лише на мить.

Їхні погляди тільки-но зустрілись, і саме в цей
час розташований на даху літака спецназ розпо-
чав штурм і салон наповнився пущеним згори
білим димом...

Вона з дитинства була дуже вродливою і ще
змалку подобалась хлопчикам, які загравали до
неї всюди, де вона бувала, — у школі, на малю-
ванні, на англійській.

Та коли підросла, дратувалась від того, що всі
акцентували увагу на її красі, здавалося, що
хлоїців лише краса й цікавила.

Тіна вважала, що сама вона була цікавішою
за власну красу, проте хлопці цього не помічали

ЗМІСТ

Пролог	7
Тіна	17
Батько Сосо	33
Гега	45
Чернець	57
Гія	73
Море	87
Весілля	101
Літак	115
Побачення	133
Брати	149
Вирок	164
Ека-ука	180
Процес	195
Кінець	209
Відліт	227